

Co mi dala, vzala kultura

06 January 2025

Kultura je zrcadlem společnosti, odrazem její identity a hodnot. Představuje soubor tradic, zvyků a způsobů myšlení, které nás utvářejí. Není to jen umění nebo literatura, ale prostupuje každodenním životem, formuje naši identitu a poskytuje nám pocit sounáležitosti. Kultura je tím, co nás činí jedinečnými, co propojuje generace a co nám umožňuje rozpoznat sami sebe v kontextu širšího světa.

Jedním z nejceněnějších darů, které mi česká kultura poskytla, je hrdost na svůj původ. Každý den, když procházím historickým centrem Prahy, cítím hluboké spojení s dědictvím našich předků. Naše architektura, umění a jazyk jsou důkazem toho, že i malý národ dokázal vytvořit něco, co má světový význam. Historické památky, které mě obklopují, mi připomínají, že být Čechem znamená být součástí dlouhé tradice, která obstála i v nejtěžších chvílích. Česká kultura mě naučila vážit si svého původu, chránit naše dědictví a být hrdý na to, co nás činí jedinečnými.

Silnou stránkou české kultury, která mě oslovuje, je postkomunistický cynismus. Tato specifická forma humoru a pohledu na svět vznikla jako reakce na desetiletí nesvobody. Jde o způsob, jak hledat nadhled i v těžkých situacích, jak se vypořádat s absurditou světa a zároveň si zachovat lidskost a smysl pro humor. I když jsem období totality nezažil, silný vliv mé babičky mi umožnil tento pohled převzít. Její vyprávění o životě v době nesvobody, plná ironie a nadsázky, mě naučila dívat se na svět s odstupem. Cynismus pro mě není jen obranou proti těžkostem, ale také nástrojem, jak se vyrovnat s nepříjemnou realitou. Češi mají unikátní schopnost smát se tam, kde jiní pláčou – ať už jde o tragédie dějin, nebo každodenní frustrace. Tato schopnost mi ukázala, že ironie a humor jsou cennými zbraněmi v boji proti beznaději.

Tento přístup však má i své stinné stránky. Často se potýkám s problémy při navazování mezilidských vztahů, protože můj humor, který považuji za přirozený a neškodný, může na ostatní působit urážlivě. Zatímco já v cynismu vidím způsob, jak přijmout realitu s nadhledem, někteří ho vnímají jako necitlivost nebo zášť. To mi připomíná, že český humor je sice jedinečný, ale ne každý ho dokáže pochopit a ocenit. Často jsem konfrontován s tím, že to, co já považuji za vtipné, může být pro jiné nepochopitelné nebo dokonce zraňující.

Při pohledu na současný svět mě však znepokojuje směr, kterým se kultura ubírá. V západních zemích sleduji vzestup tzv. Woke kultury, která staví ideologii nad tradice, svobodu myšlení a respekt k rozmanitosti názorů. Tento trend, který často přichází pod rouškou dobra a spravedlnosti, mě děsí svou uniformitou a tlakem na přepisování historie nebo potlačování odlišných názorů. Obávám se, že česká kultura, založená na

ironii, skepticismu a hluboké úctě k vlastní minulosti, by mohla být tímto tlakem oslabena. Vidím riziko, že naše jedinečnost by mohla být nahrazena uniformním pohledem, kde není místo pro humor, ironii ani kritické myšlení.

Česká kultura mě zásadně ovlivnila a formovala můj pohled na svět. Přinesla mi mnoho pozitivního – hrdost na svůj původ, schopnost vidět svět s nadhledem i schopnost najít humor v těžkých situacích. Zároveň si však uvědomuji, že v některých oblastech mi moje „zatvrzelé češství“ nemusí být vždy ku prospěchu. Cynismus a ironie, které považuji za své přednosti, mohou být někdy překážkou v komunikaci s lidmi, kteří tento způsob myšlení nesdílejí. Přesto věřím, že česká kultura má v sobě sílu odolat tlakům moderní doby a zůstat tím, co nás činí jedinečnými – spojením tradic, humoru a odvahy čelit nepřízni osudu s úsměvem na tváři.

Nakonec je pro mě česká kultura nejen součástí mé identity, ale také zdrojem inspirace a životní síly. Učí mě vážit si toho, co mám, hledat krásu v drobnostech a být hrdý na to, odkud pocházím. I když se svět mění, věřím, že hodnoty, které česká kultura představuje, zůstanou pevné a budou dál formovat generace, které přijdou po nás.

Obsidian na: **LevinskyJ** Samsung phone